

Lag om ändring i lagen (1957:668) om utlämning för brott;

utfärdad den 28 juni 2001.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1957:668) om utlämning för brott

dels att 40 § skall upphöra att gälla,

dels att 1, 2, 4, 6, 10, 14, 16, 26, 28 och 32 §§ skall ha följande lydelse,

dels att rubrikerna närmast före 1 och 23 §§ skall placeras närmast före 2 respektive 24 §,

dels att rubriken närmast före 2 § skall lyda "Förutsättningar för utlämning",

dels att det närmast före 23 § skall införas en ny rubrik som skall lyda "Tvångsmedel i avvaktan på en framställning om utlämning",

dels att det i lagen skall införas sex nya paragrafer, 3–3 c, 12 a och 27 a §§, av följande lydelse.

1 §² Den som i en annan stat är misstänkt, tilltalad eller dömd för där straffbelagd gärning och uppehåller sig här i riket får efter beslut av regeringen utlämnas till den staten i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

I 28–39 §§ finns särskilda bestämmelser om ett förenklat förfarande i vissa fall vid utlämning till en medlemsstat i Europeiska unionen.

2 § En svensk medborgare får inte utlämnas enligt denna lag i annat fall än där det är särskilt föreskrivet.

3 §³ En svensk medborgare får utlämnas till en medlemsstat i Europeiska unionen för lagföring

1. om han eller hon vid tiden för brottet sedan minst två år stadigvarande vistats i den ansökande staten, eller

2. om den gärning för vilken utlämning begärs motsvarar brott, för vilket det enligt svensk lag är föreskrivet fängelse i mer än fyra år.

Har gärningen i sin helhet begåtts i Sverige, får utlämning beviljas endast om gärningen innefattar medverkan till ett brott som begåtts utom riket eller om utlämning beviljas även för en gärning som begåtts utom riket.

¹ Prop. 2000/01:83, bet. 2000/01:JuU26, rskr. 2000/01:281.

² Senaste lydelse 1975:292.

³ Tidigare 3 § upphävd genom 1975:292.

Vid bedömningen av om utlämning skall beviljas i fall som avses i denna paragraf skall särskilt beaktas möjligheterna till lagföring i Sverige.

3 a § När utlämning beviljas i fall som avses i 3 § skall som villkor för utlämningen ställas att den som begärs utlämnad skall återföras till Sverige för verkställighet här av ett ådömt frihetsstraff eller annat frihetsberövande i anledning av brottet. Detta villkor behöver dock inte ställas

1. om den som begärs utlämnad vid tiden för brottet sedan minst två år stadigvarande vistats i den stat till vilken utlämning begärs, eller

2. om den som begärs utlämnad samtycker till att verkställighet sker i den ansökande staten.

När verkställighet enligt första stycket skall ske i Sverige tillämpas 25 g § lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom. Vid verkställigheten skall den dömda alltid räknas till godo den tid av påföljden som avtjänats i den andra staten och den tid som han eller hon med anledning av brott som avses med påföljden varit anhållen eller häktad i den andra staten eller i Sverige.

3 b § En svensk medborgare får utlämnas till en medlemsstat i Europeiska unionen för verkställighet av frihetsstraff

1. om han eller hon vid tiden för brottet sedan minst två år stadigvarande vistats i den ansökande staten, eller

2. om han eller hon samtycker till utlämning.

3 c § Samtycke till verkställighet i den andra staten i fall som avses i 3 a och 3 b §§ skall lämnas till den åklagare som verkställer utredning enligt 16 eller 31 §.

Om ett samtycke återkallas innan beslut om utlämning har verkställts, skall återkallelsen beaktas.

4 §⁴ Utlämning får beviljas endast om den gärning för vilken utlämning begärs motsvarar brott, för vilket enligt svensk lag är föreskrivet fängelse i ett år eller mer. Utlämning till en medlemsstat i Europeiska unionen får dock beviljas om den gärning för vilken utlämning begärs motsvarar brott, för vilket enligt svensk lag är föreskrivet fängelse i sex månader eller mer. Har personen i den ansökande staten dömts för gärningen, får han utlämnas endast om påföljden utgör minst frihetsstraff i fyra månader eller annat omhändertagande på anstalt under motsvarande tid.

Skall utlämning ske till en annan stat för gärning som avses i första stycket, får utlämning till den staten samtidigt beviljas även för annan gärning som motsvarar brott enligt svensk lag.

Har personen i den ansökande staten dömts till gemensam påföljd för gärning som avses i första stycket första eller andra meningen och för annan gärning som motsvarar brott enligt svensk lag, får utlämning för gärningarna beviljas, om den gemensamma påföljden utgör minst frihetsstraff i fyra månader eller annat omhändertagande på anstalt under motsvarande tid.

6 § Utlämning får inte beviljas för ett politiskt brott.

Innefattar gärningen även ett brott som inte är politiskt, får utlämning beviljas för det brottet, om gärningen i det särskilda fallet övervägande har karaktären av ett icke politiskt brott.

Första stycket gäller inte vid utlämning till en medlemsstat i Europeiska unionen eller om ett avslag på denna grund skulle strida mot en internationell överenskommelse som gäller mellan Sverige och den ansökande staten.

Den som är svensk medborgare får inte utlämnas för ett politiskt brott.

10 §⁵ Har i fråga om den som begärs utlämnad här i riket meddelats dom beträffande det uppgivna brottet eller med stöd av 20 kap. 7 § rättegångsbalken eller motsvarande bestämmelse i annan författning meddelats beslut att inte åtala för brottet, får utlämning för det brottet inte beviljas.

Utlämning får inte heller beviljas, om straff för brottet skulle vara förfallet enligt svensk lag. Detta gäller inte vid utlämning till en medlemsstat i Europeiska unionen eller om ett avslag på denna grund skulle strida mot en internationell överenskommelse som gäller mellan Sverige och den ansökande staten.

Den som är svensk medborgare får inte utlämnas om straff för brottet skulle vara förfallet enligt svensk lag.

Har fråga om ansvar för brottet prövats genom lagakraftvägande dom, meddelad i en annan stat än den som gjort framställning om utlämning, och är brottet förövat i den först nämnda staten eller har denna stat tillträtt den europeiska utlämningskonventionen den 13 december 1957 eller en överenskommelse som avses i 2 kap. 5 a § fjärde stycket brottsbalken eller har den staten slutit särskilt avtal med Sverige om utlämning för brott, får den som begärs utlämnad inte utlämnas för det brottet,

1. om han eller hon har frikänts från ansvar,
2. om han eller hon har förklarats skyldig till brottet utan att påföljd har ådömts,
3. om ådömd påföljd har verkställts i sin helhet eller verkställigheten pågår, eller
4. om ådömd påföljd har bortfallit enligt lagen i den stat där domen meddelats.

Fjärde stycket gäller inte i fråga om brott, som har förövats i den stat som gjort framställning om utlämning eller mot denna stat eller menighet eller allmän inrättning i den staten, eller brott, som avses i 2 kap. 3 § 6 eller 7 brottsbalken, såvida inte lagföringen har skett på begäran av den stat som gjort framställning om utlämning eller efter det att den som begärs utlämnad har utlämnats från denna stat för lagföring.

12 a § Vid utlämning till en medlemsstat i Europeiska unionen eller när det annars följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige, får den som har utlämnats, utöver vad som följer av 12 § första stycket 1,

1. åtalas eller straffas för annat brott som han eller hon har begått före utlämningen, om han eller hon har lämnat sitt samtycke till det eller om det för

⁵ Senaste lydelse 1975:292.

brottet enligt lagen i den ansökande staten inte kan följa eller inte är utdömt frihetsstraff eller någon annan åtgärd som innefattar frihetsberövande, och

2. vidareutlämnas till en annan medlemsstat i Europeiska unionen om han eller hon har lämnat sitt samtycke till det.

Första stycket gäller inte om den som har utlämnats är svensk medborgare.

14 §⁶ En framställning om utlämning skall göras skriftligen. Den får över-sändas per telefax eller, efter överenskommelse i det enskilda fallet, på annat sätt. Framställningen skall ges in till Justitiedepartementet.

Vid framställningen skall fogas avskrift av häktningsbeslut eller dom som åberopas eller, i fall som avses i 4 § andra stycket, annan utredning på vilken framställningen grundas. I den mån det inte framgår av nämnda handlingar, skall uppgift lämnas om personens nationalitet och hemvist, brottets beskaffenhet, tid och plats för brottet samt i den ansökande staten tillämpliga straffbestämmelser. Signalement skall om möjligt lämnas.

16 §⁷ Riksåklagaren skall till grund för sitt yttrande verkställa erforderlig utredning enligt vad som gäller vid förundersökning i brottmål.

Riksåklagaren eller åklagare som verkställer utredningen får under utredningen begära kompletterande information av behörig myndighet i en medlemsstat i Europeiska unionen. Sådan direkt kommunikation får även ske om det har avtalats i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige eller om den andra staten tillåter det.

Om tvångsmedel gäller vad som i allmänhet är föreskrivet för brottmål. Beslut av rätten gäller tills vidare intill dess ärendet har avgjorts eller, om utlämning beviljas, intill dess denna har verkställts. Finner Högsta domstolen att det finns hinder mot utlämning enligt 1–10 §§, upphör dock beslutet genast att gälla. Föreligger sådant hinder mot utlämning som avses i 11 § första stycket, gäller beslutet inte under tid då personen med anledning av misstanke om brott som där avses är berövad friheten som anhållen eller häktad eller undergår fängelsestraff eller på annat sätt är omhändertagen på anstalt.

Beslut om tvångsmedel kan meddelas även efter det att utlämning har beviljats.

Rättens beslut i fråga om tvångsmedel överklagas till Högsta domstolen utan inskränkning till viss tid.

Den som hålls häktad i utlämningsärendet kan begära att ny förhandling skall äga rum inom tre veckor från det att beslut senast har meddelats.

26 §⁸ Chefen för Justitiedepartementet får medge, att den som av en stat utlämnas till en annan stat får föras genom riket, om denne inte är svensk medborgare och det inte heller annars finns synnerliga skäl mot det. Framställning om detta ges in till Justitiedepartementet.

Medgivande får lämnas till att en svensk medborgare förs genom riket, om hinder inte skulle ha förelegat för utlämning av honom eller henne till

⁶ Senaste lydelse 2000:567.

⁷ Senaste lydelse 1983:227.

⁸ Senaste lydelse 2000:567.

den mottagande staten enligt denna lag eller enligt 2 eller 4 § lagen (1959:254) om utlämning för brott till Danmark, Finland, Island och Norge.

27 a § Regeringen tillkännager de internationella överenskommelser som avses i denna lag.

28 §⁹ När någon som är eftersökt för utlämning till en medlemsstat i Europeiska unionen samtycker till att bli utlämnad, får utlämningsfrågan prövas i ett förenklat förfarande med de avvikelser från denna lag som framgår av 29–39 §§.

32 §¹⁰ Den som eftersöks för utlämning skall så snart det kan ske tillfrågas av åklagare om han samtycker till utlämning. I sådant fall skall han också tillfrågas om han medger rätt för den ansökande staten att, utan särskilt medgivande enligt 24 §, ställa honom till ansvar eller straffa honom för annat brott som begåtts före utlämningen än som omfattas av eftersökningen och att utlämna honom till någon annan medlemsstat i Europeiska unionen. Han skall upplysas om innebörden av att samtycke och medgivande lämnas.

Samtycke och medgivande lämnas till åklagaren.

Första stycket andra meningen tillämpas inte när den som eftersöks är svensk medborgare.

Den ansökande staten skall omedelbart underrättas om ett samtycke eller ett medgivande. Är den eftersökte anhållen eller ålagd reseförbud eller anmälningsskyldighet och samtycker han inte, skall den ansökande staten underrättas om detta inom tio dagar från beslutet om tvångsmedel. Detta hindrar dock inte att det förenklade förfarandet tillämpas även om samtycke lämnas efter denna tid.

Om ett samtycke eller medgivande återkallas innan beslut om utlämning har verkställts, skall återkallelsen beaktas. Den ansökande staten skall omedelbart underrättas om återkallelsen.

Sådan underrättelse från rätten till chefen för Justitiedepartementet som avses i 23 § andra stycket skall lämnas endast om den eftersökte inte samtycker till att utlämnas eller om han inte inom tio dagar från den dag han anhölls eller ålades reseförbud eller anmälningsskyldighet lämnat sitt samtycke till utlämningen eller om han återkallar ett sådant samtycke.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Cecilia Bergman
(Justitiedepartementet)

⁹ Senaste lydelse 1997:209.

¹⁰ Senaste lydelse 1997:209.

